

ANN. 1744.

offer recordatio B. Nicolai Albergati, itidem Civis, Nostri, & Bononiae Praefatus, olim S. R. E. Presbyteri Cardinalis Tituli S. Crucis in Hierusalem; qui in hac ipsa Basilica Archiepiscopi dignitatem quondam obtinuit, & cui Nos paucis ante Mensibus, & solemnium iudicio, praevia laboriosa Cause discussione, cum magna animi nostri voluptate, Beatorum honores asseruimus.

§. 2. Cum vero ad summam Apostolatus apicem, nullis Nostri meritis, sed inscrutabili Dei voluntate erecti, insignem hanc Patriarchalem Basilicam in suis Edificiis, & potissimum in anteriore Porticu, a fel. rec. Greg. Papa XIII. Praedecessore pariter & Cive Nostro vel erecta, vel restaurata, magnopere laebelatam ac pene ruinolam invenissemus; reluctantibus licet praesentium temporum angustiis, atque notoria Erarii Nostri penuria, arduum huiusmodi restorationis opus aggressi; Ecclesiae primum Tecla, & Laquearia vetustate corrupta restituit, tum intra ipsam Ecclesiam Arcum, & Fornicem ante Sanctissimi Praesepis Saeculum, ad partem cum opposito Arcu altitudinem elevari, atque ita patentem Ordinis deformitatem emendari curavimus.

Mox etiam novam magnifici Operis Porticum, lectissimis lapidibus atque Columnis ornata, a fundamentis excitari mandavimus; in super primariam Basilicam Frontem, marmoreo lapide, & Statuis insignem, in eam, quae nunc visitur, celsitudinem attolli, in eaque amplam superiorem Porticum aperiri iussimus; ex qua, post celebratam de more una cum Venerabilibus Fratribus Nostri in eadem Basilica solemnitate Assumptionis Beatissimae Virginis, Apostolicam Benedictionem Populo impertiri, pro facti ritus maiestate, commodissime potuimus; ac denique Edes alter ex eadem Basilica lateribus adnexas, quae iam pridem inceptae, at medio in opere deserta fuerant, a solo extruximus, atque ad totius Edificii normam exegimus.

§. 3. Haec omnia, Deo adjuvante, a Nobis perfecta sunt, non sine magnis sumptibus, pro quibus tamen sustentendis neque minimum quid attigimus ex pecuniis Camerae Apostolicae, sed is dumtaxat usi sumus, quas pleno iure, & salvis Praedecessorum Nostrorum Constitutionibus, in alios quoscunque, & in nostros etiam privatos usus convertere potuissemus, casuque in honorem Beatissimae semper Virginis Mariae libentissime impendimus. Verumtamen quum probe intelligamus, nullam esse Edificium, quantumvis firmiter constructum, quod lapsu temporis ruinam non sit subiectum, nisi ad ipsius facta tecla ruenda certi ac perpetui redditus addidi fuerint, quam etiam ob causam in Canonicis statutis certa quadam fructuum portio pro conservacione Fabricae Ecclesiae cultibus Beneficio adnexa attributa reperitur; cumque Nobis perfectum sit, adeo imminutus esse proventus & redditus Capituli Basilicae Libertate, ut onus huiusmodi Fabricae conservandae eidem imponi minime possit; ideo post diuturnam atque maturam deliberationem hac de re Nobiscum & cum aliis quoque habitam, in hoc tandem mox declarandum consilium devenimus, quo stabilem, & sufficientem censum, ad effectum, de quo agitur, constitutum fore confidimus.

§. 4. Novimus videlicet Lauretanam B. Mariae Virginis Edem amplis ditatam esse redditibus, non solum in ipso Lauretanae Civitatis Territorio, & in aliis compluribus Ecclesiasticis Ditiosis Provinciis, & Civitatibus; sed conspicuos quoque proventus quolibet anno exigere ex Locis Montium, Censibus, Domibus, assidue fundis in hac Alma Urbe existentibus, partim proventibus ex haereditate bo. me. Hieronymi Loterii, aliorumque priorum Testatorum dispositionibus, partim acquisitis cum annuis superexcitantibus fructibus, redactis ex ipsius Urbani fundis; quorum quidem fructuum, sive proventuum, post impleta Missarum aliorumque priorum Opera onera, non exigua portio quotannis reliqua est, ad sustinendos etiam extraordinarios eiusdem Lauretanae Edis sumptus largiter sufficiens; prout inspectis iussu Nostro Libris accepti & expenti, alitque documentis necessariis & opportunis, Nobis conperant est, & liquido constat.

§. 5. Horum itaque reddituum certam partem, & annuam summam, veluti perpetuam Fabricae Basilicae Liberae censum, in ipsius conservationem & reparationem, prout necessitas postulabit, pro tempore erogandam, applicare decrevimus; quod quidem

Porticus du- plicis, & Edium re- stituo.

Constitu- tis ecclesie pro confer- vacione Fa- bricae.

Sanctuarii Lauretani amplii reddi- tus.

Ex quibus facti an- nuam portio- nem detra- here.

non solum de Apostolicae potestatis plenitudine facimus, qua, ut supra diximus, de temporalibus bonis uni Ecclesiae suberabundantibus in alterius indigentibus levamen libere disponere Nobis integrum est; sed consentaneum quoque videtur cuidam congruentiae, quae inter utrumque Sanctuarium praedictum intercedit; dum in Aede Lauretana Beatissima Virgo ab Angelo salutata fuit, & Verbum Patri coeternum nativum nostrae humilitatis ibidem assumpsit; in Liberia vero Basilica Sacra asseruntur Canabula superius memorata, in quibus idem Verbum Caro factum, & in Antro Bethlemico ex B. Virgine natum, ab eadem intemerata Parente fuit reclinatam.

§. 6. Itaque Motu proprio, non ad alicujus Nobis fup- per hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraeque deliberatione Nostri, ac de Apostolica potestatis plenitudine, Fabricae ipsius Basilicae S. Mariae Majoris de Urbe, & pro ea Dilecto Filio Nostro Hieronymo S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. Diacono Card. Columnae nuncupato ejusdem Basilicae Archiepiscopato, ejusque Successoribus Archiepiscoporum scutorum montanae Romane de Julis decem pro quolibet scuto, ex fructibus, redditibus, proventus, obventionibus, & emolumentis tam Locorum Montium, quam Domorum, Censuum, & aliarum quarumcumque proprietatum ad praedictam Sacram Domum Lauretanam spectantium, & hic in Urbe consistentium, Hieronymo Cardinali, & Successoribus Archiepiscopis praedictis, per dilectos pariter Filios Sylvium Tituli Sanctae Priscae ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem Valentem nuncupatum Congregationis Lauretanae Praefectum, & Magistrum Xaverium Justinianum ipsius Congregationis Secretarium, eorumque in praesentia, & Secretariatus huiusmodi muneribus pro tempore Successores, tamquam fructuum, reddituum, & proventuum praedictorum administratores, annis singulis, duobus aequalibus solutionibus, pro una videlicet in Annuntiationis B. Mariae Virginis, a proxime ventura incipiendo, & altera, medietatibus summae seu portionis huiusmodi, in Nativitatis ejusdem B. Mariae Virginis immediate sequenti, festivitatis, & sic successive de anno in annum ac termino in terminum, integre persolvendam, & per dictum Hieronymum Cardinalem, & Successores Archiepiscopos praedictos persolvendam, ac in reparationem & restorationem Edificiorum dictae Basilicae, ut infra, convertendam, Apostolica auctoritate, tenore praesentium, constituimus & assignamus: Decernentes, Sylvium Cardinalem, & Magistrum Xaverium, eorumque respective Successores reddituum Sacrae Domus Lauretanae pro tempore administratores, ad integram solutionem dictae summae, seu portionis, Hieronymo Cardinali, & Successoribus suis Archiepiscopis praedictis, donec & quousque per Nos, aut aliquem ex Romanis Pontificibus Successoribus Nostri, eidem Basilicae, pro illius Edificiorum mantentione, de alio quocumque ac securo redditu similis summae, eisdem modo & forma persolvendo, aliunde commode proviam fuerit, faciendam, juxta praesentis Constitutionis & assignationis tenorem, fore efficaciter obligatos.

§. 7. Volumus autem quod tam dictus Hieronymus Cardinalis, quam quilibet ex Successoribus suis dictae Basilicae pro tempore Archiepiscopis, annuam summam, seu portionem praedictam, a Nobis, ut supra, constitutam & assignatam, singulasque quantitates, ducentorum & quinquaginta scutorum dictae montanae in singulis terminis superius statutis exigendas & persolvendas per Exactorem Capituli & Canonicorum dictae Basilicae, penes mensam numariam Montis Pietatis de eadem Urbe, in proprio & particulari computo, intitulando nemp: *Fabrica della Basilica di S. Maria Maggiore*, ad ipsius Cardinalis Archiepiscopi, & duorum Canonicorum Fabricerorum nuncupatorum ejusdem Basilicae liberam dispositionem, deponere omnino teneantur; itaut Ordines eidem Monti Pietatis dirigendi subscribi debeant a praedicto Cardinali Archiepiscopo, & Canonicis Fabricis pro tempore; & quod pecuniarum ejusmodi depositum semper distinctum & separatim esse & manere debeat, neque pecuniae praedictae ullo unquam tempore cum aliis redditibus & proventus Capituli, & Canonicorum praedictorum, confundi vel immisceri possint; sed ab ipso Cardinali Archiepiscopo pro tempore ipsius Basilicae, cum

PONT. A. V.

Pensionem scilicet 400. assignat Fabricae S. M. Mai.

Prohibito aliter erogandi, sub poena exco- m. de pro- p. 10.

Clausula.

Donec aliter eidem Fabricae provisio- tur.

De admini- stracione, & versacione huiusmodi red- dituum.

PONT. A. V.

cum consilio ad infirmationem Canonicorum Fabricerorum praedictorum Capituli, in reparationem, & restorationem tam Ecclesiae, quam utriusque novae nempe & veteris Domus Canonialis, aliorumque annexorum ejusdem Basilicae, exceptis tamen Capellis Sixtina, & Paulina nuncupatis, aliisque Capellis de Jurapatronatus in eadem Basilica existentibus, quarum reparationis & restorationis onus earum respectiva Patronis incumbit, dumtaxat erogari debeant. Pari quoque ratione statuentes, quod Capituli & Canonicorum praedictorum Rationator, ejusmodi dispositi rationes, & computa propria, distincta, & separata habere teneantur.

§. 8. Verum quia contingere poterit, ut integra summa dictorum quingentorum scutorum in reparationem & reparationem praedictam quolibet anno non infumatur, contra autem fieri poterit summam longe majorem pro reparatione & reparatione ejusmodi quandoque necessariam esse; ideo Nos eidem Hieronymo Cardinali, & Successoribus Archiepiscopis praedictis, per eandem praesentes, licentiam & facultatem tribuimus & impertimus, ut ipsi residuales summas, quae singulo quoque anno superfluerint, pro suo, & Canonicorum Fabricerorum praedictorum arbitrio, in Locis Montium Cameralium non Vacabilium dumtaxat reinvestire libere & licite possint & valeant.

§. 9. Mandamus autem & districtus inhibemus, ne pecuniae praedictae, ac Loca Montium ex eisdem pecuniis acquisita, eorumque fructus redditusque, in alios quoscunque, quam in necessarios refectionis & restorationis Edificiorum praedictorum usus, ullo unquam tempore erogentur, aut infumantur; Quod si secus atiam in minima pecuniarum huiusmodi parte quodcumque fieri vel attentari contingat, contrafacientes ad debitam refectionem & reintegrationem de proprio faciendam omnino teneantur.

§. 10. Praesentes quoque Nostros Literas, etiam ex eo quod quocumque in praemissis quomodolibet interesse habentes eisdem non consenserint, aut vocati, seu auditi non fuerint, aliaque quavis de causa quantumvis juridica & legitima, de ullo subreptionis, & obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostrae, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, aut in contrarium revocari, seu ad terminis juris reduci nullatenus possit, sed eas semper validas, firmas, & efficaciter existere, & ab his ad quos spectat, & in futurum spectabit, invariabiliter observari; Sicque pro quocumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, sublati eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiti debere, & quidquid factus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter decernimus.

§. 11. Non obstantibus quoad ea, quae praesentibus adversantur, quibuslibet testamentariis dispositionibus, ac ultimis voluntatibus quorumcumque priorum Testatorum, quas quidem, ad praesentium effectum, auctoritate Apostolica commutamus, ac quatenus opus sit, de iure quae sit non tollendo, & de praesentibus consensu, aliisque Nostri, & Cancellariae Apostolicae Regulis, necnon quibuslibet Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis editis, innovatis, & confirmatis, distinctaque Sanctae Domus, & Ecclesiae Lauretanae, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis Sanctae Domus praedictae sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium praemissorum quomodolibet concessis. Quibus omnibus & singulis, etiam si per illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis & individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur & inferrentur; praesentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis habentes, ad effectum pra-

sentium, illis alias in suo robore permanferis, haec ANNO rum ferie derogamus, ceterisque contrariis quibus- 1746.

§. 12. Nulli ergo Hominum liceat paginam hanc Sanctae T. Nostre ordinationis, assignationis, applicationis, commutationis, derogationis, statuti, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu contraire: si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quadagesimo quarto, tercio Idus Februarii, Pontificatus Nostri Anno Quinto.

D. Card. Passioneus. J. Datarius.

VISA DE CURIA. J. C. Boschi. J. B. Eugenius

Registrata in Secretaria Brevium.

DE PROCESIONE

CXXII.

Generali in Solemnitate Sanctissimi CORPORIS CHRISTI, tempore Apostolicae Sedis vacantis, in Urbe peragenda.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

PASTORALIS sollicitudinis officium, quantum No- bis ex alto conceditur, omni ex parte implere fa- tagentes, non solum ea, quae sub oculis nostris fa- rentur, opportunitis legibus apte ordinare atque dirigere studemus, verum etiam providentiae nostrae intuitum ad ea intendere non omitimus, quae post- eplem a Nobis hujusce mortalis vitae cursum, ubi Omnipotenti Deo, qui numeravit dies nostros, ita placuerit, aut fieri necessario debere, aut evenire posse prospicimus.

§. 1. Sane ex quo in hac Romana Urbe a primaeve re etate diversis in gradibus commemorati sumus, meminimus, non semel, sed iterum, ac tertio jam contigit, ut, vacante, per obitum Romani Pontificis, Apostolica Sede, solemnitas CORPORIS CHRISTI recurreret, in qua, ex pia Urbani Papae IV. Praedecessoris Nostri institutione ac lege, & fructuosa universae Catholicae Ecclesiae consuetudine, post exacta Paschalis, & Pentecostes solemnitas, vivificum Eucharisticae Sacramentum, continue per diem Octavam celebratur, & publicis Supplicationibus a Christifidelibus percipitur. Cumque huiusmodi Supplicationibus, sive Processionibus, vivente Romano Pontifice, initium det prior illa & solemnior Supplicatio, quae incipiens ab ipso Pontificiarum Edium Vaticanis sacello, praesentibus & subsequenter omnibus tam Saecularis, quam Regularis Cleri, Romanae Curiae, & Pontificiae Aule Officialium Ordinibus, per congruum viarum ambitum, ad Basilicam Principis Apostolorum procedit, ibique terminatur; vacante, ut praediximus, Apostolica Sede, Nobisque, per morem recol. mem. Praedecessorum Nostrorum Benedicti Papae XIII. & Clementis Papae XII. intra Apostolicorum Comitiorum septem commemorantibus, quaestione hanc, non sine sententiarum atque studiorum varietate, audivimus agitari, an scilicet in eodem Vaticano, an vero in Lateranensi Patriarchio, solemnitas illa, & generalis, de qua supra dicebamus, Supplicatio peragenda esset. Et quidem praemissis in casibus, Nobis primum oculis aspeximus, deinde etiam aliorum relatione audivimus, praefata solemnitas celebraretur duplici Supplicatione inchoatam fuisse, quarum altera in Basilica S. Joannis in Laterano, altera vero simul eodem tempore in Basilica S. Petri in Vaticano habita fuit; Divisionem autem factam fuisse eorum, qui primae huiusmodi

Cum divi- sione pro- ceditione in- cellionis Generalis, commaniter improbrata.

ANNO 1745

Prescribitur celebratio unice processionis generalis, ut mos est, Sede plena

Et quidem de more apud Basilicam S. Petri in Vaticano

pro processione in die Octava

pro processione in die Octava

pro processione in die Octava

pro processione in die Octava

pro processione in die Octava

pro processione in die Octava

pro processione in die Octava

pro processione in die Octava

pro processione in die Octava

pro processione in die Octava

junodi generalis Supplicationi interesse tenebantur; nonnulli videlicet ad unam, aliis vero ad alteram ex predictis Basilicis accedentibus, prout vel ratione, vel imporio, vel etiam propria voluntate atque arbitrio adducti fuerunt.

2. Quod quum Nostra, & aliorum etiam compulsum sententia, nec Ecclesiasticis regulis ac ritibus, nec pia Prædecessorum Nostrorum menti, consentaneum esse judicaverimus, necque vero absque notabili Divini Cultus immutatione, & populi scandalo, re ipsa fieri contingerit; Nos cupientes tantæ solemnitatis iniunctis, communibus omnium ordinum studiis, eoque maximo cultus splendore, quo potissimum fidelium mentes ad debitum erga Divinæ bonitatis mysteria venerationis affectum excitantur, omni tempore concelebrari; Motu proprio, & ex certa scientia, post maturam deliberationem hac de re habitam, hanc in posterum præcepti Nostræ formam volumus esse perpetuam, qua de Apostolicæ potestatis plenitudine statumur atque mandamus, ut licet Sede plena de mane Feria V. Post Festum SANCTISSIMÆ TRINITATIS, unica Supplicatio, sive Processio generalis SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI in Urbe peragi consuevit, ita eadem Apostolica Sede vacante, ubi Solemnitatem prædictam, anno veniente, celebrandam esse contingat, unica pariter in Urbe generalis Processio habeatur, cum interventus omnium & singularum, qui de cætero hujusmodi Supplicationi generali adesse tenentur; quorum nomina, & incedendi ordo, aliis Nostris Apostolicis Literis hac ipsa die manu Nostra subscriptis distinctius expressa reperiantur.

3. Dum autem pro hujusmodi generali Supplicatione Sede vacante, ut præsertur, habenda, congruum opportunumque locum deligere, & constitutæ mente animoque versabimur; illud Nos maxime permovet, quod animadvertimus, in cæteris per Christianum Orbem Civitatibus, tempore Episcopalis Sedis vacantis, nihil mutari solere circa locum, aut Ecclesiam, in quo, seu qua, Episcopo vivente, quotannis præcipua hujusmodi Processio CORPORIS CHRISTI celebrari solet. Itaque quemadmodum in Urbe, Sede plena, Processio generalis hujusmodi in Vaticano celebratur, quantumvis Pontifex in eisdem Vaticani Edibus actu non commoretur, sed in Quinque Palatio degat, vel etiam eundem extra Urbem motum trahere contingat; ita nihil obitare censimus, quominus, etiam defuncto Pontifice processio generalis die Festo CORPORIS CHRISTI in Vaticano & opportuno fore judicamus, habitatis ratione tum Vaticani Conclavis, in quo Celebratio S. R. E. Cardinalium, ad maximum in Terris opus peragendum, tunc temporis permoret, tum frequentia Populi, qui hac de causa per eos dies ad Vaticanum conflunt.

4. Inchoanda igitur erit prædicta Supplicatio generalis a Basilica Vaticana, ea hora, quæ a Congregatione Cardinalium in Ordine Priorum indicetur. Et quidem Missæ Sacrificium per eum, a quo Sanctissimum Eucharisticæ Sacramentum, ut infra, deferendum erit, ad Altare Cathedralis S. Petri celebrabitur. At quoniam plures causæ obstant, quominus tempore Sedis vacantis amplior ille ambitus, atque splendidior viarum apparatus servetur, qui vivente Pontifice, sive is præsens sit, sive absens, observari consuevit; statumur, prædictam Supplicationem per brevius illud iter procedere, eodemque apparatu perfici, quo iam alias, vacante Apostolica Sede, in eodem Vaticano sedam fuisse constat; in eius quoque regressu, volumus omnes & singulos, qui in Processione interfuerint, cum intortitiis accensis, intra eandem Basilicam de more dispositos, usque ad extremum manere; ac demum, sanctissimo Sacramento super Altare majus, confessionis videlicet Principis Apostolorum, per manus Diaconi Episcopi adstantis collocato, & consecutis precibus devote decantatis, ab ipso Episcopo celebrante trina benedictione cum eodem Sacramento super Populum data, augustam sanctamque celebritatem absolvi.

5. Et quia prædicta Supplicatio, quæ sit, ut præmissimus, Nostræ hujus Ordinationis vigore celebranda erit, nequaquam habenda est pro peculiari Basilicæ Vaticane; quæ quidem Basilica propriam Supplicationem peragit in die Octava CORPORIS

CHRISTI, sed locum tenere debet generalis illius Supplicationis, quam, Sede plena, Romanus Pontifex celebrare solet, & in qua Sanctissimum Eucharisticæ Sacramentum ab ipso Pontifice, vel, eo impedito, ab antiquiore ex S. R. E. Cardinalibus deferatur; hinc est, quod, Sede Apostolica, ut præsertur, vacante, volumus, ut a Collegio prædictæ S. R. E. Cardinalium, hoc est, a Congregatione trium Cardinalium in quolibet Ordine Priorum, & a Cardinali ejusdem S. R. E. Camerario, triquo ante Solemnitatem CORPORIS CHRISTI, aliquis eligatur & deputetur, qui præsertim Augustissimum Sacramentum deferat; unus namque ex Patriarchis, sive Archiepiscopis in Romana Curia præsentibus, qui ministrare debebunt Sacri illi Ministri, qui in Capellis Cardinalitibus Officio Diaconi & Subdiaconi sunt perpetuo additi.

6. Acolythi pariter Capellæ Pontificæ, necnon ejusdem Capellæ Clerici, aliique inferiores Ministri in propriis ritibus ministrabunt, sub directione eorum ex Pontificis Cæremoniarum Magistris supra numerum, qui, juxta Constitutionem a san. mem. Decessore Nostrò Clemente Papa XII. de rebus Sede vacante peragendis editam, cum aliis ingredi Conclave non permittuntur.

Item Cantores ejusdem Capellæ Pontificæ Hymnos & laudes de more concinentes, & Missæ celebrationi intererunt, & totam Supplicationem in suo gradu & ordine profecerunt.

Umbellam vero seu Baldachinum, eidem fere suis respectivè vicibus deferent, qui, vivente Pontifice, ejusmodi decorantur prærogativa. Eiusdemque Umbellæ latera, tam Officiales virgæ rubeæ cum intortitiis, quam Servientes Armorum, sive Mazzei Papæ nuncupati, cum Mazis argenteis, & Milites Helveticæ cum suis Decurionibus atque Tribunis, militari ritu armati, claudunt, & respectivè custodiant.

Nullam vero peculiarem Crucem volumus elevari, sub qua tota Supplicatio incedat; sed propriam Crucem a singulari tam Seculari, quam Regulari Cleri, Capitulis, Ordinibus, sive Corporibus, ex quibus Processio componitur, de more erectam deferri, Curiores etiam Cardinalis pro tempore Urbis Vicarii, quemadmodum Sede plena mos est, totum Processionis Ordinem dirigere mandamus.

7. Sacra autem Vestes, necnon Offensorium, Thuribulum, Candelabra, argentea Funalia, Umbella, seu Baldachinum, & reliqua suppellex ad Sacram Functionem necessariam ab Apostolico Sacrario, seu respective a Pontificia Florentia subministrari debent. Ceteræ quoque, quotquot necessarii erunt, sumptibus Cameræ Apostolicæ provideri; ac demum Porticum Vaticanum, & reliqui ambitus apparatus, Apostolicarum Adium Auleis, ut vivente Pontifice, moris est, in reliquo, ejusdem Cameræ Apostolicæ sumptibus, adornari præcipimus.

8. Denique Pontificis Milites Urbanos per eorum Processionis iter dispositos de more adesse, eandemque subsequi, & custodire jubemus.

9. Quapropter omnibus, ad quos spectat, & ad quos in casu pro tempore spectabit, committimus, & mandamus, ut quæcumque, ad Divini Cultus & Religionis incrementum ac decus, hac Nostra Constitutione statumur & ordinavimus, singuli pro virili parte respectivè impliant, & ab aliis impleri curent. Specialiter autem Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, usque potissimum, qui pro tempore in quolibet Ordine Prioris exissent, una cum eisdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Camerario, injungimus, ut opportuna mandata atque præcepta, pro præmissorum omnium executione expediant; Itemque ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus pro tempore Camerario, Vice-Camerario, & Majori Penitentiarum, ut omnes sibi respective Subditos Ministros, & Officiales, eorumque Collegia, & Majores Ordines, qui hujusmodi Processioni generali de more adesse debent, sub consecutis præceptis & penis, de more se compellant; ac demum Cardinali, qui pro tempore in Urbe, ejusque Districtu, Romani Pontificis Vicarius existet, ut omnes Cleri Secularis & Regularis Ordines, qui, vivente Pontifice, eidem pariter Supplicationi interesse solent, Collegia, Capitula, etiam Basilicarum Patriarchalium, & Collegiarum etiam insignium, aliisque omnes etiam necessario ex

PONT. A. V.

Ministri & Conciliarii

Sacra Suppellex, Immo, & apparatus, ut de desuper debent.

Executio generaliter injungitur.

ANNO 1745

PONT. A. V.

Classale prescribitur & derogatur.

Sanctio pontificalis.

Dat. die 26 Febr. 1745.

primendos, sub consecutis pariter præceptis, ac penis, auctoritate sibi a Nobis in perpetuum harum tenore delegata, iubet interesse.

10. Has enim Nostras Literas, & in eis contenta quæcumque, perpetuo firma, & efficacia existere volumus, fœque plenariis & integros effectus sortiri, & obtinere, atque ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, plenissime observari; Sublata omnibus & quibuscumque, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus prædictis, horumque Collegia, & Ordinem respectivè Prioribus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, aliter decernendi & statuendi facultate; & non obstantibus, si que in contrarium facientes adesse dicantur, Apostolicis Constitutionibus & Ordinationibus quibuscumque; Necnon quæcumque Ecclesiæ, Basilicarum, etiam Patriarchalium, & Collegiarum insignium, & quorumvis Ordinum, Congregationum, Institutum, Collegiorum, Communiarum, ipsiusque Cleri Urbis, & Perionarum singularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, & quavis alia firmitate roboratis Privilegiis, Statutis, Constitutionibus, iusibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, etiam de illis, eorumque respectivè tenoribus expressa & individua mentio habenda foret; quibus omnibus & singulari, alias in suo robore permanentibus, hac vice duntaxat, ad præmissorum effectum, plenissime & amplissime motu pariderogantis, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

11. Nalli ergo Hominum liceat paginam hanc Nostram Constitutionis, Ordinationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo quarto, quatuordecimo Kalendas Martii, Pontificatus Nostrî Anno Quinto.

D. Card. Passioneus. J. Datarius. VISA DE CURIA. J. B. Eugenius Registratus in Secretaria Brevium.

SCHEDULE MOTUS PROPRII, DE QUÀ FIT MENTIO IN CONSTITUTIONE BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu proprio etc.

OMNIBUS & singulari Officialibus Romanæ Curie, qui alias juxta antiquum ejusdem Curie morem, & ritum, in generali Pontificia Processione Sanctissimi CORPORIS CHRISTI cum albis intortitiis, Apostolica Sede plena, interesse solent ac debent, quoties Processionis celebritatem hujusmodi, temporæ prædictæ Sedis vacantis, occurrere contingerit, quemadmodum illis tunc peragende formam Apostolicis Nostris Literis hac ipsa die sub Plumbo datis in perpetuum præscriptis, ita presentis Nostrî Motus proprii & Schemata distincte præcipiendo mandamus, ut ipsi pro eorum debito & condigna erga tantum Sacramentum veneratione, celerique & tranquilla actus hujusmodi expeditione, sub pena privationis a perceptione emolumentorum ratione suorum respectivè Officiorum per duos continuos menses ex tunc proxime facturos eis obveniunt, aliisque arbitrio tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, quibus dictarum Literarum nostrarum executionem injungimus, in contrariis insipientibus, in eadem Processione ordine infra assignando, abque ulla contradictione aut replicatione, vel interpellatione incidere debeant. Nos etenim eisdem Officialibus, atque omnibus & singulari eorum Ordinibus, ac Collegiis quibuslibet, super quorundam Ordinum, & controversiis quoad procedendi Ordinem, silentium imponimus, donec aliter a Nobis aut Successoribus nostris Romanis Pontificibus, vel competentibus Judicibus, definitum fuerit in Judicio petitorio, quod eis earundem tenore præsentium reservamus.

Officialis autem Cameræ, Cancellariæ, & Penitentiarie Apostolicarum, quibus consuetum in eadem Processione locum præservamus, volumus, eodem incedere Ordine, quo descripti reperiantur in Rotulo a Nobis sub initio, & quolibet Pontificatus Nostrî anno subscribi solito, seu in aliis Rotulis a Romanis Pontificibus Successoribus nostris pro tempore subscribendis; Quorum Rotulorum feriem, & ordinem, ne vacante Apostolica Sede prædicta, de eorum vigore, & subsistentia hæsitari contingat, ad præmissorum effectum tantum, ex nunc, prout ex tunc, & contra confirmamus, & approbamus; Ac quomodocumque casus obvenit, hujusmodi Ordinem seu feriem Rotuli ultimo loco a Romano Pontifice tunc proxime defuncto subscriptis, illiusque integrum tenorem, ante ipsum Processionis prædictæ initium per unum ex Pontificis Curatoribus de more legi, & recitari præcipimus. Quovero ad alias Personas, de quibus in dictis Literis meminimus, eorum nomina, Officia, & incedendi Ordinem, ut infra, præscribimus, videlicet:

Præcedentibus Alumnis Hospitii Apostolici, & Orphanotrophii; tum Ordinibus Regularium, Parochiis Ecclesiarum Urbis cum Stolis, Clero, atque Capitulis Ecclesiarum etiam Collegiarum Insignium, & Basilicarum etiam Patriarchalium, ordine suo.

Officialis Cancellariæ Apostolicæ, necnon Cameræ, Penitentiarie, aliique in consueto Rotulo descripti, juxta Ordinem ibi anotatum.

Cantores Papæ,) Simul. Gubernator Conclavis) Gubernator Urbis)

Ambo cum Rocchetto & Mantelletta nigra, & cum intortitiis, quæ ab aliquo ex ipsis Familiaribus Nobilibus deferri poterunt.

Duo Acolythi cum Funalibus argenteis. Duo alii Acolythi cum Candelabris. Acolythus cum Navicula. Acolythi duo cum duobus thuribulis. Duodecim ex Officialibus virgæ rubeæ cum intortitiis a lateribus.

Servientes Armorum a lateribus. Item a lateribus Milites Helveticæ cum suis Tribunis. Antistes deferentes Sanctissimum Sacramentum cum Diacono & Subdiacono sub Baldachino. Duo alii Acolythi cum Funalibus argenteis. Minister de Mitra.

Auditor Cameræ) Thesaurarius Generalis) Simul. Patriarchæ. Archiepiscopi. Episcopi.

juxta eorum gradum, & respectivam antianitatem, nulla ratione habita assistentiae Solio Papæ.

Prothonotarii Apostolici Participantes tam de numero, quam supranumerum, alique in eorum Scanno locum habentes.

Abbates habentes locum in Capella, Generales Ordinum habentes locum, ut supra. Auditores Rotæ, cum Mag. Sacri Palatii. Clerici Cameræ, ejusdemque Præses. Referendarii Volantes Signaturæ Justitiæ, cum ejusdem Auditore.

Abbreviatores de Parco majori. Advocati Consistoriales, cum Procuratore Fiscali, & Commissario Cameræ. Procuratores Ordinum.

Referendarii Baldachinum deferent ab Altari Cathedralis S. Petri usque ad portam Basilicæ. Officialis Collegii S. Petri a Porta Basilicæ usque ad Catenam Palatii. Magistri Viarum, aliique ejusdem Officii Ministri, a Catena ad finem Peristylii.

Officialis Collegii S. Pauli ab una ad alteram extremitatem Peristylii.

Natio Florentinorum per aliud Brachium Peristylii usque ad Portam Ferream.

Natio Senensium a Porta Ferrea usque ad Altare Confessionis S. Petri.

Servientes Armorum, & Curiores Cardinalis Vicarii cum suis Mazis totam Processionem custodiant, & horentur ad procedendum, & non permittant sub finem aliquos exire cum intortitiis, nec ea extinguere, nisi data per Antistitem Benedictione super Populum cum Sanctissimo Sacramento.

BENEDICTI XIV.

Mittium Urbanorum turmæ Processionem sequantur atque custodiant, & sicut solite mortuorum exprofatione in consuetis locis.
Quocirca Gubernatori Conclavis, & Gubernatori Urbis, ejusdem Urbis Vicegerenti tunc & pro tempore existentibus, per eandem præsentibus committimus & mandamus, ut in consuetis respective locis adstantes, necnon alii Ceremoniarum Apostolicarum Magistris Supernumerum, qui etiam tunc & pro tempore extra præsentibus existent, ut, pro eorum Officii debito, præsentis Mandati nostri schedulam, & in eis contenta quædamque, singuli pro virili parte exequi & observari faciant: Notarij quoque Camere Apostolicæ, ut prædictis Conclavis & Urbis Gubernatori, ac Vicegerenti assistant, describentes nomina singulorum contumacium & inobedientium; quos præmissis, & gravioribus etiam pro excessum qualitate penis puniri & multari volumus. Præsentibus quoque, & desuper si videbitur expediendas Literas, semper validas, & efficaces fore & esse, fuoque plenarij & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, ad quos quomodolibet spectat, & spectabit in futuram, inviolabiliter observari; sicque & non alias per quoscumque Judices &c. etiam prædictæ S. R. E. Card. sub lata &c. judicari &c. debere, irritumque &c. attentari. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra & Cancellariæ prædictæ Regula de jure quæsto non tollendo, & privilegijs, ac indulgijs, & Literis Apostolicis, Collegijs prædictis eorumque singularibus Personis, etiam in limine eorumdem Collegiorum erectionis, concessis, ceterisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis ac prædictorum Collegiorum etiam juramento &c. roboratis statutis &c. ceterisque contrarijs quibuscumque; cum clausulis opportunitis.

Fiat motu proprio P.

ET quod dictæ Regule necnon Privilegiorum & Indultorum prædictorum quomodolibet concessorum tenores etiam veriores, ac Data, habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in Literis etiam per viam de Curia, si videbitur, expedien. Et de perpetuis mandato, commissione, derogatione, & voluntate, aliisque præmissis, ut supra in dictis Literis latissime extenden. Volumus autem, quod sola præsentis nostri Motus proprii Schedulæ Signatura sufficiat, & illius quoque exempla, seu transcripta, etiam impressa, manu alicujus Notarii publici subscripta, & personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ Sigillo munita, ubique fidem faciant in judicio & extra illud: Regula quacumque contraria non obstant.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem quarto decimo Kalendas Martii Anno V.
Public. die 18. Martii ejusdem Anni.

CXXIII. JUBILEUM

Pro Italia, & Insulis adiacen. concessum, extenditur ad Regnum Gallie.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Universis Christianissimis præsentibus Literas in apostolicis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXORDIUM. CUM multorum charitate refrigerante ita sæpe malitia hominum abundat, ut in darissima nos incidentes tempora, maximis laboremus periculis; omnia utriusque legis instituta, Prophetarum, & Apostolorum exemplis firmata, satis superque testantur, unum nobis, inque tutissimum paratum esse periculum in precibus, & jejunijs, quibus Dei misericordiam flectere atque implorare satagimus. Hinc est, quod Italiae populi ejusque Insulis adiacentibus tot calamitatibus diversis hoc præsens Jubilæum indicimus, & ad magnam Divini auxilii spem omnes ereximus.

§. 1. BENEDICTUS PP. XIV. in suprema Catholice Ecclesie administratione &c. ut supra Pag. 170.

§. 2. Hos ergo Divinæ misericordie uberissimi fontes in Gallie quoque Regnum, ejusque Provincias, nobis cura est derivare, ob id præcipue, ut ibi ab omnibus, qui harum celestium largitionum participes fieri volunt, præter onera a Nobis præscripta, gratia

Extensio
Tub. ad Gal.
Regnum
adjcto pnc.
re orandi
pro Reg.

tie omnino habeantur quam maxima Omnipotentis Deo, cuius unius beneficio Carissimus Noster in Christo Filius Ludovicus Rex Christianissimus a gravissimo & deplorato morbo nuper convaleuit. Omnes igitur Galliarum cætu pro Principis salute & imperij diuturnitate vota nuncupari, toti sese in preces effundant, ut, qui solus est dominantium Dominus, dies superdies Regis adiciat, & cor ejus in manu tenens, faciat, ut ambulans in præceptis ejus, semper speret in Domino, & in misericordia Altissimi non commoveatur.

§. 3. Ut autem præsentibus Nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilis deveniant, volumus ut eorumdem præsentium transcriptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate const. munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibita, vel offensa.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub dat. die 18. Annulo Piscatoris, die 18. Febr. 1745. Pontificatus Febr. 1745. Nostri Anno V.

D. Card. Passioneo.

DE JUBILEI

Concessione pro Regno Gallie; a cujus Indulgentiæ beneficio excluduntur Refractorii.

Carissimo in Christo Filio Nostro Ludovico Galliarum Regni Christianissimo

BENEDICTUS PAPA XIV.

Carissime in Christo Fili noster, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NULLIS verbis explicare satis possumus voluptatem singulari, quam Nobis attulerunt literæ Majestatis tuæ die 24. Janu. ad Nos scriptæ, ex quibus consilia deprehendimus ad pacem Europæ conciliandam aptissima, quam Nos quidem unice atque ardentissime exoptamus: Itaque Majestati tuæ gratias agimus maximas, simulque adjungimus, id Nobis instaurari, aut novum minime contingere; Quippe regale indolem, animique tui præclaros sensus jam pridem cognovimus habemus, ex quibus etiam facile conjecimus, Dei beneficio Majestatem tuam ex gravissimo morbo relevatam fuisse, & prospera nunc uti valetudine, ut tamquam Angelus pacis dissidia componeret, ac populis redderet tranquillitatem.

§. 1. Illud quoque a Nobis deposcit Majestas, ut Jubilæum in Italia atque Insulis adiacentibus nuper a Nobis promulgatum, Regni pariter, ac Provinciis ditioni tuæ subiectis concedamus in quo sane voluntati tuæ morem libentissime gerimus, ob eam potissimum causam, quod Galliarum Populi partem Christiani gregis eximitam accipiat Majestas tua, quod expetit, Breve Apostolicum, nihil omnino diversum ab eo, quod Italiae, & Insulis adiacentibus elargiti sumus, nisi quod tuis populis eam conditionem superaddimus ad obtinendum Jubilæum, ut Deo referant gratias, qui Majestati tuæ pristinam sanitatem restituit, eunque precatur enixe, ut incolumem & felicem Majestatem tuam divitissime conservet. Pro certo habemus neminem ex illis reperiri, qui opus hujusmodi libenti animo non suscipiat, cum tot tantisque lætitijs signis aperissime declaraverint, se plane intelligere magnitudinem accepti beneficii, & plurimum momenti ac ponderis positum esse in prospera valetudine Majestatis tuæ ad publicam felicitatem statuendam: Et quidem Nos ipsi Deo Optimo Maximo preces ob eandem causam assidue persolvimus, cum rem Divinam facimus, idemque institutum perpetuo retinebimus.

§. 2. Cum autem Brevis Jubilæi quod Majestati tuæ impertitur, nihil novi contineat vel diversi ab eodem, quod jam Italiae atque Insulis adiacentibus promulgatum, ejusque solum extensio ad tuos populos posuimus, ejusque nullam habendam de his mentionem, nuncupari debeat; ideo nullam habendam de his mentionem, qui in tuis Regnis parvi faciunt Conditionem duximus, qui in tuis Regnis parvi faciunt Conditionem duximus, ejusque auctoritatem temere labefactant; cum præsertim ignoreare neminem arbitramur,

PONT.
A. V.

Auctoritas
Transumptis
tribuit.

Pontifex
consilia pa-
cis in Rego
lausit &
fovet.

Expetit Job.
excent. con-
cedit, adiecit
lege orandi
pro incolam-
nit. ipsius
Reg.

Refraclari
Condi. Uni-
genit. grat-
Apost. Sed-
expertes de-
clat.

BULLARIUM.

PONT.
A. V.

tremur, participes Indulgentiæ fieri nullo modo posse, qui pervicaciam hujusmodi nondum deposuerint. Equidem obsecrare jam videtur Deus voluntati studijque Majestatis tuæ, quibus ardentem cupit, ut quicumque ditioni tuæ subjicitur eidem Constitutioni omnino pareat, & illam, quo par est, honore prosequatur. Tam præclarum consilium, pioque conatu, absque fructu inanes cadere Deus nequaquam patietur; imo certum ex Divina bonitate spem animo concipimus, fore ut pervicacia, omni contentione deposita, sequantur exemplum clarissimi Regis, qui Sanctæ huic Sedi certissimis argumentis observantiam suam continuo testatur, & Ecclesie Decretis obsequenter obtemperat.

§. 3. Quod reliquum est, Majestatem tuam paternam benevolentiam complectimur, & Apostolicam Benedictionem amantissime elargimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xx. Februarii MDCCXLV. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Cajetanus Amatus.

CXXV. CLERICORUM REGULARIUM

Theatinorum Ordini unus locus Consultoris in Congregatione Sacrorum Rituum perpetuo attribuitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

INSIGNEM Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum Familiam, dum olim minores Dignitatum gradus tenebamus, eo, quo par erat, benevolentia & amoris studio adeo prosequeremur, ut in hoc Sacrosancti Apostolatus apice, licet immeriti, modo constituti, majoribus Apostolicæ nostræ charitatis, benignitatisque testimonijs complendi summo opere optemus; in hac enim cogitationem animum nostrum iure & merito inducunt inculenta pietatis & religiosæ perfectionis exempla, cum sacrarum Doctrinarum splendore, atque æterna animarum salute coniuncta, quæ ab initio illius institutionis in Catholicæ Ecclesie utilitatem verbo & exemplo in dies proferre pergunt Religiosissimi ejusdem Alumni; Postulant enim, & a Nobis expectant illi præcipue Viri, qui huic familiæ nomen dederunt, & ejus gloriam longe lateque propagaverunt, ut iustos & debitos honores illidem persolvamus. Unus instat omnium enituit, Nobis (quod semper maximi facimus) summa necessitudine conjunctus, immortalis memoriæ vir, & Venerabilis Dei Servus Josephus Maria, dumvixit. S. R. E. Presbyter Cardinalis Thomæus nuncupatus, doctrinæ præstantia, morum sanctinomia, & austerissima vivendi forma clarissimus & spectatissimus, qui summo genere natus, adolescens adhuc, jure prius ætatis abdicato, humanifque rebus valere iustus, præclarum hoc Institutum amplectens est, & ex uberissimi Patrum fontibus, & ex venerandæ antiquitatis Codicibus studia, vigilas, omnesque elucubrations suas in Proximi commodum, & in Ecclesie præfium derivavit: Alter vero, Cajetanus Merati, non ita pridem ejusdem vestigia attingere alacriter studuit, & egregia suæ eruditionis specimina, quæ omnium judicio probantur, & manibus teruntur, scriptis etiam mandavit.

§. 1. Cum igitur a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quamplurima prodierint exempla Nobis ad imitandum relicta, quibus in hac Alma Urbe nostra alia officia nonnullorum Religiosorum Cætuum Alumniis ita semper addiderunt, ut munera hujusmodi tanquam sibi debita vindicantes eorum Præfides, quo laudabilis exerceretur, optimum quemque suorum omni studio atque cura conquirent; Hinc est, quod Nos Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine volumus ac decernimus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus unus ex Consultoribus Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. præfata Cardinalis Sacris Ritibus præpositæ, succedere illius pro tempore vacatione, uni ex Congr. Dilectorum Filiorum Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum professoribus concedi, & assignari debeat.

Bullar. Rom. Bened. XIV. Tom. I.

Pontifex
studium ergo
Ord. Cler.
Regul.

Card. Tho-
masi laud.

Item Cajet.
Merati.

Sacraliter
unum Cler.
Reg. Theati-
nam Sacr.
Rit. Cong.
semper præ-
fata.

§. 2. Decernentes, easdem præsentibus Literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, fuoque plenarij & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolice Auditoris, judicari & definitur debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegijs quoque, indulgijs, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xx. Martii MDCCXLV. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

D. Cardinalis Passioneo.

CAPITULO GENERALI CXXVII.

Fratrum Eremitarum Sancti Augustini facultas conceditur eligendi deinceps Priorem Generalem ad vitam in Officio mansurum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

INTER maximas Nostras gravissimasque curas, quibus propter rerum magnitudinem summo opere anxios, & fere non examinatos, quotidie Nos tenet Pastoralis Officii munus tot tantisque difficultatibus obnoxium, illa sæpe, & vehementer quidem animum Nostrum urgere solet, quæ ad tuendam, inflauandamque regularem sacrarum familiarum disciplinam conferre posse videtur; Quamplurimum enim Catholicæ Ecclesie interesse putamus, ut qui Seculo valere iusto, in penitentia castros, Christo Duci, sacramento se obstrinxerunt, Apostolicæ Sedis præsidio & auctoritate, charismata meliora semper amulentur, & ad perfectæ beatæque vitæ fastigium (licet non uno sibi proposito itinere, sed diversis hinc inde arreptis semitis) contententes, facilius deinde in viam mandatorum, charitatis igno succenti, currere pergant.

§. 1. Illud vero, quod hoc tam difficile & tam arduum iter, aut impedire, aut saltem tardare videtur ab eo usque tempore, quo in expediendis Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum negotijs operam qualemcumque Nostram adhibebamus, in causa esse, a probatis Viris sæpe intelleximus; Generalium Præfidorum certis statisque temporibus vicissitudines, ac mutationes: Valde enim mirabamur sacras hujusmodi familias, ut (secus ac in more positum est apud nonnullas alias) quem semel maturo consilio, & veluti auspiciato, sibi adfuerint in earum administratione Rectorem, eundem, non tunc in hoc munere exercitatum, quam, id quod magis est, in omnibus domesticis negotijs expertum, perpetuo non retinerent; & elabi sinceret gubernacula & manu illius, qui frequentu usu, tanquam optimo Magistro, cursum Navis profere moderabatur: Hinc a quamplurimis regularis discipline studiosissimis cultoribus ad Nos demissè delatum est, quod ob suscepta a longe distitis præter partibus maxima itinera, quibus conscientijs præcipue dolent; plerumque intercedere non solum rei familiaris iacturam, sed dissolutionem, aut saltem remissionem animorum, quos a severiori vitæ instituto, quod præterit, a silentij legibus, quibus obstringuntur, ab omnibus Mandi illecebris, quibus renuntiant, & ab assiduo rerum divinarum contemplationis studio, cui se devoverunt, ipsamet negotiorum ratio, & natura. Urbium, hominumque frequentia, & diversarum gentium com-

ANNO
1745.
Clausula ad
perpetuam
deogat.

Solite. Pont-
pro confer-
vations Reg-
Dile.

De via
est Reg-
Ordinum
Regul.

Ff
mer.

ANNO 1745.

ceperimus, quibus, cum in lustranda ista Diocesi cuncta ad Sacrorum Canonum normam & decorem Domus Dei pro injuncto Tibi ministerio exigere & componere niteris, delatas Tibi, & in dies adhuc deferri narras a Parochis, & Confessariis, undique querimonia, per quas istius Diocesis Fideles ingentem admodum Festorum dierum numerum causantes, & alienæ vitæ necessitatem obtendentes, ac finitimorum populorum, apud quos Festorum dierum numerus non est adeo auctus, exempla obicientes, a veteris laboribus minime abstinere posse queruntur. Quoniam autem præfatis licet, per saluberrimas Edictorum Constitutiones, & salutaria monita a sapientia tua adhibita remedium frustra esse animadvertis, & Episcoporum Conventum, quem, utpote veteris disciplinae egregius æmulator, summopere optare ostendis, a perturbata nimis temporum conditione interpellari prospicis, ut confusus, ab hac Petri Cathedra, quæ Sacerdotalis omnino dignitatis & auctoritatis fons est, & origo, Apostolicæ potestatis & benignitatis opem ac subsidium requirit & poscit, quo scilicet: Benedicti PP. XIII. Præcessoris Nostri vestigiis inhaerentes, isti etiam Diocesi, perinde atque cum aliis admodum est, Apostolica auctoritate permittere & indulgere dignemur, ut in aliquibus Festis Fideles, audita Missa, laborare valeant, manentibus cum obligatione integra præcepti omnibus diebus Dominicis per annum, diebus Natalis Domini, Sancti Stephani, S. Joannis, Circumcisionis, Epiphaniæ, Resurrectionis, & sequentis diei, Ascensionis Domini, Pentecostes, & sequentis diei, Festo Corporis Christi, S. Joannis Baptistæ, SS. Apostolorum Petri, & Pauli, Omnium Sanctorum, ac etiam quinquæ Festivitatibus B. M. V., scilicet Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, Nativitatis, Purissimæ Conceptionis, necnon Patroni Regni, & Titularis cujuslibet Locum, dummodo tamen reliquis diebus de præcepto, sive ex voto Communitatum, audita Missa, Fideles in ista Tua Diocesi commorantes, tuta conscientia valeant publice laborare.

Tenor Inculc.

§. 1. Nos quidem sapientissimum consilium, Sacerdotaliæ vigilantie & charitatis tuæ dignissimum, colaudantes, ac precibus optatissime tuis annuentes, Tibi per præfentes committimus, & mandamus, ut omnibus utriusque sexus Fidelibus in tua Diocesi existentibus, exceptis omnibus diebus Dominicis, Natalis Domini, S. Stephani, S. Joannis, Circumcisionis, Epiphaniæ, Resurrectionis, & sequentis diei, Corporis Christi, S. Joannis Baptistæ, SS. Apostolorum Petri & Pauli, & Commemorationis Omnium Sanctorum; præterea quinquæ dicatis B. M. V. Immaculatæ Fests diebus, scilicet Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, Nativitatis, & Conceptionis, necnon Sancti Patroni aut Titularis cujuslibet Locum, pro hominibus ejusdem Locum dumtaxat, in quibus integra maneat præcepti obligatio; in reliquis diebus Fests, sive per hanc S. Sedem præceptis, sive per Synodales istius Diocesis Constitutiones, sive quacumque alia de causa, etiam ex causa Voti per majores suos facti, quod quoad hanc partem etiam Auctoritate nostra Apostolica per Te commutari volumus, præceptis, audita Missa, labori manuum suarum incumbere, servilibusque operibus sine ullo profus conscientie scrupulo vacare possint, Auctoritate Nostra Apostolica concedas, indulgeas, & permittas.

Pontificiam benevolentiam, significantes, cum adhortatione &c.

§. 2. Ex hac autem proluxa planeque Paterna voluntate, qua votis tuis, quantum cum Domino possumus, obsecundare cupimus & curamus, probe intelligis quam præclare de Sacerdotali virtute, & insignibus animi tui dotibus festinamus. Perge igitur, Vener. Frater, ministerium tuum implere, & Pastorem sollicitudinem ac vigilantiam Oyibus fidei tuæ commissis ita impendere, ut eas ad æternæ salutis pascua feliciter perducas. Pastorem interea & Episcopum Animarum nostrarum Christum Jesum suppliciter poscimus, ut labores tuos, ad ubertorem animarum fructum, gratiæ suæ munere præveniat & sequatur; ac Fraternalitatis Tuæ Apostolicæ Benedictionem peramanter impertimur.

Dat. die xi. Apr. 1745.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xi. Aprilis MDCCXLV. Pontificatus Nostri Anno V.

Cajotanus Amatus.

INSTRUCTIO

PONT. A. V. CXXX.

Super Dubiis ad Ritus Ecclesiæ, & Nationis Coptorum pertinentibus. De tempore conferendi Sacramentum Confirmationis, ejusque Ministro. De recipiendis ad communionem Pastoribus Schismaticis. De Ordinatione Infantium, ac de continentiarum lege, & Horarum Canonicarum recitatione, quoad Diaconos in puerili ætate ordinatos.

Dilectis Filiis, Justo Maraghi, in universa Ægypto Vicario Generali, & Jacobo a Cremisr Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ, Præfetto Missionis Apostolicæ in Ægypto, caterisque Missionis Coptice Missionariis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecti Filii, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EO quamvis tempore, quo pro demandato Nobis Apostolicæ servitutis onere tot tantique curis circumdamur, ut pene obruamur, delata ad Nos fuerint nonnulla Postulata a Religioso Viro Jacobo a Cremisr Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ, & Missionum Apostolicarum in Ægypto Præfetto: Nihilominus in eo, qui infirmitatem Nostram misericorditer regit, confidentes, operam studiumque nostrum ad proposita enodanda dubia libenter adjecimus, in spirituale electi illius Gregis solatium, qui magno licet intercedente Terrarum spatio a Nobis distans sit, Paterno tamen Cordi Nostrum charitate proximis efficitur.

§. 1. Quas sane Pontificæ sollicitudinis, & providentiæ partes cum a nemine desiderari patiamur, qui verum Deum per veram fidem agnoscat; peculiari sibi illas vindicat jure Inculcta Coptorum Natio, quæ præcipui cultus, ac Filialis obsequii, quo Romanam Ecclesiam omnium aliarum Matrem & Magistram profectur, non semel luculentæ, & perenni digna laude præbuit specimina; Præsertim vero in Sacra Oecuménica Florentina Synodo, in qua sel. rec. Eugenio PP. IV. Prædecessore Nostrum expetitam diu Græcæ Latineque Ecclesiæ Unionem promovente, veteri ejulium Unionis incendi desiderio visa est, palamque edocuit, oportere membra sub uno in Terris Capite indivisa consistere. Id ipsum quoque testata est Successoribus Romanis Pontificibus Pio IV., & Gregorio XIII. omni conatu in præmissis Unionis scopum ententibus; Ac apertius etiam Clementi VIII., ad quem solemniter, & honorifica decreta Legatione, obsequentes animi, ac devotæ in Romanam Ecclesiam voluntatis publica exhibuit Testimonia. Hanc quoque egregiam propensionem adherendi Romanæ Ecclesiæ plane perfectam habuit alter Nostræ Prædecessor Urbanus PP. VIII., qui zelo, & sedulitate pari in id potissimum incubuit, ut prædicta Ecclesiarum Unio indissolubili charitatis frædere pro virili parte firmaretur.

§. 2. Alacriores tamen præ omnium rationum momentis ad hanc exequendam Pastoralis Officii partem Nos effecit jampridem concepta, intusque cordi Nostrum infixæ spes majoris incrementi Catholice Religionis, & lucri Animarum, quibus erudiendis in Superiori, ac Inferiori Ægypto, & in Urbe Principe Cairo, strenuam, invictamque navant operam Apostolice Missionarii ex Franciscana ut plurimum Familia adjecti, qui nullo laborum aspectu terribi, sed induti fortitudine ex alto, in summa rerum ac temporum difficultate, Nationem illam toto olim Orbe Terrarum celeberrimam, nunc vero assiduis ærumnis attritam, ac pene extinctam, verbo vitæ informant, vigileseque laborant, ut novissimam diem palmitem in Vineam Domini traducerent.

§. 3. Adhibitis itaque in consilium nonnullis Venerabilibus Fratribus Nostris Sac. Rom. Eccl. Cardinalibus, Dilectisque Filiis Consultoribus in Congregatione Supremæ & Universalis Inquisitionis contra hæreticam pravitatem confidentibus, exquisitisque, quo maturius deliberare possemus, aliorum etiam doctrinæ & prudentia præstantium Virorum suffragiis, eorumque præsertim, quibus Orientalium mores, Ritus, & Instituta, longo usu & experientia essent cognita, pleneque perspecta, privati Nostræ laboris accessione singulo-

Exordium.

Nationis Coptice membra in S. Sedem.

Missionariorum ex Ord. S. Francisci laudes.

Examen adhibendum super Dubiis, quorum resolutio discussa.

BULLARIUM.

PONT. A. V.

gulum sententias scripto traditas expendimus, atque libravimus. Cum tamen ad singula definienda Dubia in præsentiarum quamplurima desideretur; idcirco hæc Apostolica scripta Missionariis exhibenda mandavimus, ut ea, quæ definitivo reliquorum dubiorum judicio facem quodammodo præferre valeant, ad Nostrum Apostolatus aditum quamprimum deducenda curent.

DUB. I. Cum Fideles Copti Catholicam profitentur Religionem a Baptismo Ritu Ecclesiæ Latine collato hoc potissimum nomine abhorreat, quod Baptizati una simul non conferatur Sacramentum Confirmationis: Queritur, an in casu, quo Sacerdos Ritus Copti commode adiri nequeat, permittendum sit PP. Missionariis illico post Baptisum Confirmationem conferre.

DUB. II. An Parochis Ritus Copti, qui a Schismaticis redeunt ad Catholicam Ecclesiam Unitatem, tribuenda sit facultas administrandi Catholicis Sacramenta Parochialia, quæ prius potabantur inter Schismaticos; quamvis eadem administratio, nullo existente Parocho Catholico, demandata sit PP. Missionariis?

DUB. III. An Coptis proprio Ritu in ætate puerili ad Diaconatus Ordinem promotis, ubi legitima ad contrahendum Matrimonium etas advennerit, liceat nendum primum, sed alterum quoque inire Matrimonium, ex vi dispensationis obtente a PP. Missionariis absque ullo speciali indulto Apostolico.

DUB. IV. An dicti Diaconi Officium Divinum recitare teneantur?

§. 4. Quod attinet ad primum, plane compertum Nobis est, veteri more & disciplina invaluisse apud Coptos, ut abluti Sacro Regenerationis Lavacro illico ab eodem Sacerdote post absolutas Baptismatis Cæremonias Sacro Chrismate liniantur, ut præ aliis testatur Thomas a Jesu in suo *Tractatu de Conversione Gentium lib. 7. cap. 7.* De simultanea tamen utroque Sacramenti administratione non una eademque fuit agendi ratio cum Græcis apud Orientales Ecclesias residentibus, & illis, qui commorantur in Italia, & Insulis eidem adiacentibus. Quemadmodum enim Græci Incolis Italianæ expressè vetita est administratio utriusque Sacramenti ab eodem Ministro contemporanee faciendæ; ita patientia quadam, & facilitati Sedis Apostolicæ factum est, ut unum, & alterum Sacramentum ab eodem Sacerdote in Oriente Græcis conferretur; Nec desuere idcirco Theologi, qui hujusmodi tolerantia, vestem & imaginem tacite Dispensationis obducent.

Ad 1. Dub. Discipline Ecclesiarum Orientalium in conferendo Sacram. Confirm.

Propositi Dubii inspectio duplex.

Disciplina Ecclesiæ Orientalis circa idem Sacramentum.

Quem nefas est improbare.

fugerent, aut contemnerent; omnemque curam adhibendam esse, ut ab errore, & cæcitate, Ecclesiæ Latine adeo iniuriosa, retrahantur.

§. 7. Verum attributa, juxta propositum thema; Sacerdotibus Latinis facultate conferendi statim post Baptisum, Confirmationem, tantum abest, ut Orientales captivari possint in obsequium veritatis, ut imo animo semper obfirmatiore suæ adhererent sententiæ, erga quam facilem se ac pronam Apostolica Sedes exhiberet. Præterea Hæretici, & Schismatici, qui improbo pravoque ut plurimum ingenio Catholicorum facta interpretantur, vel inconstantia notam inurent Latinis, a suscepta semel probataque disciplina defleatibus; vel suo exemplo eos commovisset, & in suas traxisset partes superbe distarent, illa temere vertentes officia pietatis in elationis argumentum.

§. 8. Si itaque ea sit Nationis Copticæ conditio, ut Fidelem Populo Confirmatio administrari nequeat ab Episcopis, quibus hujus Sacramenti administrandi ordinaria potestas commissa est; minime Nos lateat, eandem administrandæ Confirmationis potestatem ex Indulto Apostolico ad Sacerdotem, vel Missionarium, pro modo necessitatis quandoque deferri posse. Hujusmodi delegatio nec nova, nec inusitata videri debet, cum S. Gregorii Magni, aliorumque Romanorum Pontificum Nostrorum Prædecessorum sanctissimis innitatur exemplis. Cum enim sæpe contingerit, Christifideles Pastoribus solatio esse destitutos, & Episcopis ob distantiam Locorum impossibile vel difficile admodum fuerit, Populorum necessitatibus presentes fieri; in hanc partem Episcopalis Ministerii vocati sunt Sacerdotes, dummodo uterentur Chrismate ab Episcopo rite benedicto & consecrato: Ne alias contingeret, Fideles rem sanctitatis plenam cunctando negligere, vel decedere sine hoc Sacramento Divinis muneribus cumulato, & ad nostram sanctificationem instituto.

§. 9. Apostolice igitur Missionarii, non suæ auctoritatis incremento, sed lucro tantum Animarum inhiantes, qua par est sedulitate & diligentia inquirent, an Catholico Gregi, super quo vigiliis custodiunt, desit præsentia Pastoris; an difficilis, vel impossibilis sit frequens illius accessus; an fidelis Populus in casu necessitatis versetur; & an demum circumstantiæ in unum collectæ præmissis consonent exemplis, ac parem collocent providentiam. Integra porro, si ceratque fide ea omnia quamprimum renuncient Sanctæ Sedi, ut re tota sedulo cognita, intimeque perspecta, deliberare possit, an, & cui potissimum Prefbytero, tamquam Ministro extraordinario, tribuenda sit hæc auctoritas confirmandi, & Episcopale hoc munus obeundi.

§. 10. Ipsi interim Missionarii, quibus datum est exhortari in Doctrina sana, & eos, qui contradicunt; arguere satagant, ab fidelis Populus ab errore ad veritatem, ab odio ab obsequium erga Baptisum Ecclesiæ Latine reducat, utque Gens illa tandem agnoscat, pia sanctaque ordinatione fuisse dispositum, ut seorsim a Baptismo conferretur Sacramentum confirmationis illi, qui in proventu essent ætate, & ad percipiendam virtutem Sacramenti accommodata.

§. 11. Hæc quoad primum Dubium. Quo vero ad secundum, licet in sui primordio Catholica Ecclesia hæresim ejurantibus non semel ostenderit duriciam, ut eos potaret vino compunctionis; ideoque promotos ad Sacros Ordines solum Latice Communionis participes voluerit; ab hac tamen severitate iudicii successivis temporibus temperatum est, & ipsi Nicæna Synodi Patres *Canon 8.* ultro concessere, quod Novatiani in Sacris Ordinibus constituti, ab errore in semitam veritatis reduces, nedum permanerent in Ordine Clericali, sed etiam obtenturum Dignitatum honore (providis tamen adjectis legibus) fruenterent. Hanc quoque pie Matris Ecclesiæ lenitatem in amplexum Filiorum occurrentis, experti sunt Donatistæ. Siquidem Catholici Præfules, qui genino adimplenda Edicto Marcellini Proconsulis, eos pro agenda Religionis causa advocerant in illum Conventum Ecclesiasticis monumentis tantopere celebratum, quo facilis ad veræ Fidei cultum, & unitatem allicerent, retentionem gradus Episcopalis antea adepti, veluti quoddam conciliandæ pacis præliminare illi consulto obtulerent.

ANNO 1745.

consequenter declaratio experientia, quoad schismaticos & Hæreticos.

Indultum concedi potest ad utilitatem Fidei.

Examinandum an addit legitima causa.

Præmissis opinione intercedenda.

Ad II. Dub. Indulgentia Ecclesiæ in recipiendis lapsis.